

Kronoksen pääsykoeopas 2016

Vinkkejä ja kannustusta Helsingin
suomenkielisiin historia-aineisiin hakeville

Julkaisija Kronos ry

Lukijalle

Silmäilet juuri Kronos ry:n pääsykoeopasta vuosimallia 2016. Kronos ry on Helsingin yliopiston suomenkielisen historian opiskelijoiden ainejärjestö. Tämä pääsykoeopas on suunnattu kaikille, jotka pyrkivät lukemaan historiaa Helsingin yliopistoon. Olitpa juuri kirjoittanut ylioppilaaksi, pitänyt väli vuoden, ehtinyt opiskella jotain muuta tai työskennellyt pidempään opintojen jälkeen, tämä opas on kirjoitettu antamaan vinkkejä juuri sinulle.

Tänä vuonna pääsykoe kysymykset käsittelevät ajanjaksoa vuodesta 1450 vuoteen 1750. Seuraaville sivuille tämän oppaan kirjoittajat, jotka ovat historian opiskelijoita Helsingin yliopistossa, ovat koonneet vinkkejä niin lukutekniikasta, ajankäytöstä, kirjallisuudesta kuin pääsykokeessa toimimisestakin. Lisäksi oppaassa kerrotaan pääkaupunkiseudulla asumisesta ja yliopistossa opiskelusta, mistä voi olla hyötyä siinä vaiheessa, kun hyväksymiskirje yliopistoon tipahtaa postiluukkuusi. Tänä vuonna on ensimmäistä kertaa käytössä ensikertalaiskiintiö, joka tarkoittaa sitä, että uusiksi opiskelijoiksi pyritään valitsemaan vähintään 31 ensikertalaista. Kaiken kaikkiaan hakijoita pyritään valitsemaan 39.

Toivomme, että tämä opas tarjoaa vastauksia keskeisimpiin hakijoiden kysymyksiin. Jos kuitenkin jokin asia jää askarruttamaan, Kronos ry:n pääsykoeoppaalla on Facebook-sivu, jossa vastaamme mielellämme kysymyksiin. Myös sähköpostiin aila.imponen@helsinki.fi voi laittaa tulemaan kysymyksiä.

Suuret kiitokset kaikille opasta tekemässä olleille!

Aila Imponen ja Le Thi Nam, pääsykoeopasvastaavat

Tekijät: Aila Imponen, Le Thi Nam, Tuukka Eronen, Iida Karjalainen, Visa Kallio, Vivi Brantberg,

Jani Mäkelä ja Heikki Aarva.

Julkaisija: Kronos ry, Helsingin yliopiston suomenkielisen historian opiskelijoiden ainejärjestö

Kiitokset kronoslaisille ideoista kirjalistaan ja kannustavista lauseista!

Sisällysluettelo

Lukijalle	2
Sisällysluettelo	3
Opiskeleminen yliopistossa	4
Asuminen pääkaupunkiseudulla	7
Pääsykoe 2016	9
Kirjallisuuslista	10
Lukutekniikka	12
Edellisten vuosien pääsykoekysymykset	21
Edellisten vuosien fuksien pääsykoekokemuksia	24
Tuukka Eronen	
Vivi Brantberg	
Jani Mäkelä	
Le Thi Nam	
Heikki Aarva	
Lopuksi	35

Opiskeleminen yliopistossa

Opiskeleminen yliopistolla on monipuolista, ja se sisältää monenlaisia asioita. Opiskelu yliopistolla on oikeastaan omanlaisensa tapa elää, joka voi aluksi tuntua itselle vieraalta. Opiskelu yliopistolla kuitenkin kannattaa, koska se tarjoaa huikeasti mahdollisuuksia itsensä toteuttamiseen.

Opiskelumuotoja yliopistolla riittää, minkä lisäksi erilaisia kursseja riittää suoritettavaksi niin paljon kuin vain halua riittää, laitoksen toisista oppiaineista aina toisiin yliopistoihin saakka. Kannattaa kuitenkin noudattaa opiskelusuunnitelmaa ja etsiä itselleen paras tapa oppia, jotta opiskelu olisi tuottavaa. Yleisin opiskelumuoto on luentokurssi, jossa istutaan luentosaleissa kuuntelemassa luennoitsijaa ja joita järjestetään monia päivässä monista eri aiheista. Kursseja voi myös tenttiä, minkä lisäksi on olemassa verkko- ja pienryhmäkursseja, joissa toimitaan joko yksin tai pienissä ryhmissä kurssin tavoitteiden eteen. Varsinaisen opiskelun lisäksi yliopistolla pitää varsin usein kirjoittaa esseitä ja muita opinnäytteitä, lukea lähdeteoksia sekä tehdä jopa läksyjä joillakin kursseilla, joten itsenäistä työtä löytyy joka kurssimuodossa vaihtelevia määriä. Kaikkeen opiskelumuotoihin löytyy kuitenkin runsaasti lähdemateriaalia eri yliopiston kirjastoista, tarvittavat paperit voi tulostaa Unicrafiassa ja tarvittavaa apua vaivaan kun vaivaan saa erilaisilta neuvontapisteiltä sekä kattavilta terveys- ja hyvinvointipalveluilta. Kannattaa kuitenkin muistaa, että välillä kannattaa levätäkin, jotta saa parhaan tehon opiskeluun, missä auttavat esimerkiksi Unisportin liikuntapalvelut sekä Unicafen maittavat ja edulliset ruoat.

Ainejärjestö kokoaa yhteen saman ainetta, kuten historiaa, opiskelevia ihmisiä. Teidän tuleva ainejärjestönne on Kronos ry, joka on suomenkielisten historianopiskelijoiden oma ainejärjestö. Kronos järjestää kaikenlaista toimintaa jäsenilleen, kuten bileitä, liikuntatunteja ja kulttuuritoimintaa, ja vuokraa tätä varten säännöllisesti ylioppilaskunnan tiloja ympäri kaupunkia. Sen lisäksi Kronos pitää yllä kerhoja, jotka kokoavat esimerkiksi pelaamisesta kiinnostuneet historianopiskelijat yhteen, minkä lisäksi se tukee kaikenlaista uutta kerhotoimintaa, joka voisi herättää kiinnostusta opiskelijoiden piirissä. Kun kaipaat rentoutumispaikkaa, kannattaa suunnata Kronoksen opiskelijahuoneelle, joka sijaitsee historian käytävällä Topeliassa ja joka muodostaa historianopiskelijoiden mukavan olohuoneen keskellä kaupunkia. Jos taas valta ja asioiden järjestäminen kiinnostaa, niin Kronoksella on oma hallitus

ja virkailijakunta, johon mukaan hakeutumalla pääsee mukaan järjestämään itselle ja muille mielekästä toimintaa sekä tekemään Kronoksesta juuri omannäköisen ainejärjestön. Oli kiinnostuksesi minkälaista tahansa, kannattaa lähteä rohkeasti mukaan Kronoksen toimintaan, koska se on helppoa, siinä tapaa uusia mukavia ihmisiä ja pääset myös toteuttamaan itseäsi.

Ainejärjestötoiminnan lisäksi yliopistolla on tarjolla kaikennäköistä muunkinlaista vapaa-ajan aktiviteettia. Jos sinua esimerkiksi kiinnostaa jokin tietty harrastus, kuten valokuvaus tai jalkapallon pelaaminen, kannattaa lähteä mukaan akateemiseen harrastustoimintaan tai ottaa yhteyttä yliopiston urheiluseuroihin. Jos puolestaan tunnet taiteellisen toiminnan omaksi jutukseksi, löytyy yliopistolta runsaasti erilaisia kuoroja, orkestereita ja teattereita jokaiseen makuun. Mikäli tahdot vaikuttaa asioihin oppiainetasolta aina maailmanlaajuiseen toimintaan asti, tarjoaa yliopisto runsaasti erilaisia vaikutuskanavia ja -ryhmiä, joiden kautta voit ajaa itsellesi tärkeitä asioita yliopistomaailmassa tai sen ulkopuolella. Mikäli haluat vain olla samalta seudulta olevien opiskelijoiden kanssa, on osakuntatoiminta juuri sinun kotiseutusi osakunnassa sinun juttusi. Jos mikään olemassa oleva toiminta ei kiinnosta, mutta haluaisit viettää yliopistolla vapaa-aikaasi, voit myös ihan vain viettää aikaasi yliopiston hyvin varustetuissa opiskelijatiloissa, mennä mukaan erilaisiin tapahtumiin tai perustaa yliopiston luvalla ja tuella toimivan uuden järjestön. Olipa vapaa-ajanviettoimintasi minkälaista tahansa, yliopistolla on siihen täydelliset mahdollisuudet, joten vapaa-ajantoimintaan kannattaa yliopistolla ehdottomasti lähteä, jos vain halua ja aikaa riittää.

Koska raskas työ vaatii raskaat hovit, on rankan yliopisto-opiskelun vastapainona runsaasti kuuluisia opiskelijabileitä, joita riittää laidasta laitaan. On sekä hienoja ja virallisia akateemisia pukujuhlia että rentoja illanviettoja, joten jokainen löytää takuulla juuri itselle sopivat bileet. Bileitä ja muita juhlia järjestävät kaikenlaiset yliopiston opiskelijajärjestöt ja niistä tiedotetaan laajasti, joten bileitä todella riittää, jos niitä kaipaa. Niissä riittää tekemistä pelkämästä oleilusta aina peleihin asti, joten bileistä löytyy varmasti jokaiselle jotakin. Kannattaa siis kokeilla erilaisia bileitä ennakkoluulottomasti, koska niissä voi kokea uutta ja kohdata täysin uusia ihmisiä. Bilettäminen on myös yliopiston tilaisuuksissa halpaa, sillä pääsymaksuja ei yleensä ole ja tarjottavakin usein halvempaa kuin muualla. Juhliminen fiksusti järkevissä määrin opiskelujen ohessa on siis enemmän kuin suositeltua, sillä opiskelu yliopistolla on kaiken kaikkiaan työn ja

vapaa-ajan, järjellisyden ja luovan hulluuden sekä virallisuuden ja epävirallisuuden saumaton yhteenliittymä, josta löytyy kyllä paikka jokaiselle.

Tuukka Eronen, fuksi 2015

Asuminen pääkaupunkiseudulla

Mikäli et jo asu valmiiksi pääkaupunkiseudulla, asunnon etsiminen kannattaa aloittaa heti kun saat tiedon sisäänpääsystä. Ensimmäiseksi kannattaa suunnata Helsingin seudun opiskelija-asuntosäätiön eli HOASin sivuille osoitteeseen hoas.fi ja täyttää asuntohakemus. Hoasin asunnot ovat pääkaupunkiseudun edullisimmasta päästä ja niitä on sekä Helsingissä että sen ympäryskunnissa. Lue sivun ohjeet, täytä hakemus huolellisesti ja tosiaan tee se mahdollisimman pian, koska asuntoja aletaan jakaa ilmoittautumisjärjestyksessä – tosin kauempaa muuttavat laitetaan jo valmiiksi pääkaupunkiseudulla asuvien hakijoiden edelle. Jos muutat yksin, voit hakea solua, mutta jos sinulla on myös pääkaupunkiseudulla opiskelevia kavereita, joiden kanssa haluaisit asua, voitte myös hakea yhdessä kaveriasuntoa. Hoasin soluasuntoja on ympäri Helsinkiä ja sen ympäryskuntia, mutta soluja löytyy myös yksityisiltä markkinoilta. Hoas tarjoaa myös perheasuntoja, yksiöitä ja pienkaksioita. Yksiöt on periaatteessa varattu vain maisterivaiheen opiskelijoille ja niissä on muutaman vuoden asumisrajoitus, eli fuksina aloittava opiskelija ei voi niitä hakea. Lemmikin kanssa muuttava voi hakea myös eläinasuntoa, joita on muun muassa Vantaalla ja jotka ovat yleensä pienkaksioita. Pääkaupunkiseudulla on toimiva ja kätevä julkinen liikenne, ja sen takia sinun ei ole pakko löytää asuntoa Helsingin keskustasta tai edes Helsingistä. Helsingin ympäryskunnissa Vantaalla ja Espoossa asuminen onnistuu aivan yhtä hyvin, ja yleensä halvemmalla kuin aivan Helsingin keskustassa asuminen. Mikäli et halua hakea Hoasin asuntoja tai et saa sellaista, niin kannattaa myös tutustua Helsingin yliopiston osakuntiin: jotkin osakunnat tarjoavat jäsenilleen hiukan halvempia asuntoja Helsingin alueella. Yksityisiltä markkinoilta asuntoja tietenkin löytyy myös, mutta edellä mainitut keinot hankkia asunto ovat yleensä sopivampia opiskelijabudjetille.

Jos et, kuten useimmat, asu kävelymatkan päässä yliopistolta, sinun kannattaa ensimmäisenä pääkaupunkiseudulle muuttaessasi hankkia Helsingin seudun liikenteen eli HSL:n matkakortti, jolla voit matkustaa kaikilla julkisen liikenteen kulkuvälineillä: metrolla, raitiovaunulla, lähijunilla ja busseilla. Matkakorttien hinnat määräytyvät vyöhykkeittäin, ja esimerkiksi Helsingin vyöhykkeen sisäinen matkakortti maksaa kuukaudessa opiskelijahinnoin noin 25€. Jos muutat Espooseen tai Vantaalle, sinun täytyy ladata matkakorttiisi noin 50€ kuukaudessa maksava seutulippu, jolla voit matkustaa Helsingissä, Espoossa ja Vantaalla. Kun haet

matkakorttia tai päivität sitä opiskelijahintaiseksi, tarvitset mukaasi yliopistolta saatavan matkakorttihakemuksen. Siitä sinun ei kuitenkaan tarvitse huolehtia ennen opintojen alkamista, sillä tutorit neuvovat sinut kyllä oikeaan paikkaan. Mikäli et ole pääkaupunkiseudulta kotoisin ja ympäriinsä liikkuminen epäselvästi nimetyillä bussilinjoilla hirvittää, apu löytyy osoitteesta hsl.fi, josta löydät helppokäyttöisen

matkaoppaan. Vielä kätevämpi vaihtoehto HSL:n mobiilisivujen kanssa tappelemiselle on Nysse-niminen sovellus älypuhelimien, joka nimestään huolimatta kattaa myös muiden kaupunkien julkisen liikenteen kuin Tampereen. Nysse kattaa myös pääkaupunkiseudun ja pitää sinusta paremman huolen kuin bussipysäkeiltä löytyvät aikataulut ja kartat.

Iida Karjalainen, fuksi 2015

Pääsykoe 2016

Pääsykoe järjestetään Helsingissä 24.5 klo 14.00 -18.00. Kokeen täsmällinen paikka julkaistaan Helsingin yliopiston nettisivuilla viimeistään 19.5.2016 kello 18.00. Hakijoille ei lähetetä erillistä kutsua kokeeseen.

Kokeen tehtävät koskevat Suomen ja Pohjoismaiden historiaa vuodesta 1450 vuoteen 1750 sekä yleistä historiaa vuodesta 1450 vuoteen 1750. Koetta varten ei ilmoiteta mitään erityisteoksia, mutta tässä oppaassa on historian opiskelijoiden vinkkejä, mitä kirjoja kannattaa lukea.

Koe koostuu kolmesta osasta. Osa 1 sisältää soveltavan tehtävän, joka perustuu koetilaisuudessa jaettavaan materiaaliin. Osissa 2 ja 3 vastaat esseetyyppisesti.

Koe mittaa paitsi historian perustietojen hallintaa myös kokonaisuuksien hahmottamista. Esseetehtävien pisteytystä ei näin ollen suoraan ratkaise tiedettyjen nimien ja vuosilukujen ynnä muiden sellaisten yksittäisten faktojen määrä vaan myös se, osaako vastaaja hahmottaa tietojensa avulla yleisempiä asiayhteyksiä. Soveltava tehtävä mittaa historian perustietojen hallinnan lisäksi kykyä analysoida historiallisia lähteitä.

Perehdythän Helsingin yliopiston humanistisen tiedekunnan ohjeisiin siitä, miten kokeessa tulee toimia. Yksityiskohtaiset ohjeet löytyvät sivulta:

<http://www.helsinki.fi/hum/opiskelijavalinnat/2016/toimiminen.html>

HOX! Pääsykokeen jälkeen järjestetään kaikille avoin piknik, jonne voit tulla keskustelemaan pääsykokeesta muiden hakijoiden ja vanhempien opiskelijoiden kanssa. Tervetuloa! Paikka ja aika tiedotetaan myöhemmin Facebookissa.

Kirjallisuuslista

Perinteisesti Helsingin yliopistoon historiaan hakeville ei anneta erikseen lukumateriaalia vaan aikakausi. Hakijan on itse oivallettava, millaisia teoksia lukee valintakoetta varten. Kronoksen pääsykoeoppaan kirjallisuuslista on koottu opiskelijoiden parissa hyväksi katsoituista yleisteoksista sekä hieman tarkemmin ja eri näkökulmista aikakautta käsittelevistä kirjoista. Tänä vuonna valintakoealue on sekä yleisessä että Suomen ja Pohjoismaiden historiassa 1450-1750. Lista on pitkä ja suuntaa-antava: kaikkea ei ehdi lukea eikä kannatakaan. Mieti mitkä aihepiirit eivät ole ominta osaamistasi ja pyri petraamaan niitä sekä luomaan hyvä yleiskuva laajoista kokonaisuuksista. Hyvälle perustalle voi tämän jälkeen tarkentaa tiettyjä aiheita ja keskittyä niihin yksityiskohtaisemmin.

Yleinen historia

- Maailmanhistorian pikkujättiläinen. Porvoo. WSOY, 2006/1988.
- Cameron, R. Maailman taloushistoria. (suom. Tapio Helen.) Porvoo. WSOY, 1995.
- Otavan suuri maailmanhistoria. Helsinki. Otava, 1985. osat 9,10, 11 ja 12.
- Euroopan historia, Toim. Zetterberg • Gerholm, T. R. & Magnusson, S. Ajatus, aate ja yhteiskunta: länsimaisten aatteiden ja tieteitten, poliittisten ja yhteiskunnallisten järjestelmien vuorovaikutus antiikista nykyaikaan. WSOY, 1983.
- Jutikkala, Eino. Kuolemalla on aina syynsä: maailman väestöhistorian ääriviivoja. Porvoo. WSOY, 1987.
- Heikkilä, Tuomas & Niskanen, Samu. Euroopan Synty: Keskiajan Historia. Helsinki, Edita. 2004.
- Cook, C. & Broadhead, P. The Longman Handbook of Early Modern Europe 1453- 1763. Harlow. Longman, 2001.
- Early Modern Europe: an Oxford history. Oxford. Oxford University Press, 1999.
- Koenigsberger, H.G. Early Modern Europe 1500-1789. New York. Longman, 1987.

- The European World 1500-1800 An Introduction to Early Modern History. New York. Routledge, 2009.
- Wiesner, Merry E. Early Modern Europe, 1450-1789. Cambridge. Cambridge University Press, 2006

Suomen ja Pohjoismaiden historia

- Suomen historian pikkujättiläinen. Porvoo: WSOY, 2003/1987, Zetterberg, Seppo (toim.)
- Virrankoski, Pentti. Suomen Historia 1 ja 2. Helsinki, SKS. 2001.
- Hentilä S., Krötzl C., Pulma P. Pohjoismaiden historia. Helsinki. Edita, 2002.
- Jutikkala, Eino. Suomen historia. Helsinki. WSOY, 2002.
- Suomen historia, Helsinki. Weilin+Göös, 1986.
- Meinander, H. Suomen historia: linjat, rakenteet, käännekohdat. (suom. Paula Autio) Helsinki. WSOY, 2006.
- Vahtola, Jouko. Suomen historia jääkaudesta EU:hun. Helsinki. SSKK, 2003.
- Kallioinen, Mika. Kirkon ja kruunun välissä: Suomalaiset ja keskiaika. Edita, Helsinki. 2001.
- Ylikangas, Heikki. Suomen historian solmukohdat.
- Petri Karonen: Pohjoinen suurvalta: Ruotsi ja Suomi 1521-1809. 2. painos (1. painos 1999) WSOY 2001
- Ruotsin itämaa. Esihistoriasta Kustaa Vaasaan, Kari Tarkiainen
- Valtakunnanosa. Suurvalta ja valtakunnan hajoaminen 1560–1812, Nils Erik Villstrand
- Lappalainen, Mirkka. Maailman painavin raha: kirjoituksia 1600-luvun pohjolasta. Helsinki. WSOY, 2006. (Myös muu Lappalaisen aikakautta käsittelevä tuotanto.)
- Behre, G., Larsson L.-O., Österberg E. Sveriges historia 1521-1809. Stormaktsdröm och småstatsrealiteter. Tukholma, 1985.

Heikki Aarva, fuksi 2014

Lukutekniikka

1. Lukutekniikkakappaleesta yleensä

Tämä opintotekniikkaa ja lukusuunnitelmia käsittelevä kappale on tähdätty niille, jotka hakevat opiskelemaan Helsingin yliopistoon historiaa. Kappaleessa ei käydä läpi tämänvuotisen pääsykokeen aikakautta eikä tarjota "tärppejä" ihan siitä syystä, että niiden arvaileminen on hedelmätöntä pääsykokeen laajan alueen takia. Sen sijaan oppaassa pyritään esittelemään muutama lukutaktiikka, joita kirjoittaja ja hänen opiskelutoverinsa ovat käyttäneet lukiessaan paitsi pääsykokeisiin niin myös tentteihin. Mitään suoranaista menestymisen ohjetta ei tässä tarjota, mutta lukiessasi tämän saat idean opiskelutavoista ja käteen jää toivottavasti muutama hyvä vinkki pääsykokeita ja, jos kaikki menee hyvin, tulevia historian tenttejä varten.

Historiaa saapuu opiskelemaan ihmisiä monesta eri ikäluokasta ja elämänvaiheesta. Tänä vuonna fukseissa ikähaarukka on ollut kahdeksantoistavuotiaasta aina hieman seniorimpaan seitsemänkymmentäneljävuotiaaseen. Pääasiassa tässä oppaassa on pidetty mielessä ihmistä, joka ei käy töissä kahdeksasta neljään ja joka hakee ensimmäistä kertaa opiskelemaan.

Opas nojaa lähinnä kahteen opiskelijoiden ja valmennuskurssien suosiossa olevaan perusteokseen, Maailmanhistorian pikkujättiläinen ja Suomen historian pikkujättiläinen, mutta jos pääsykokeisiin valmistautujalta löytyy aikaa ja mielenkiintoa, on saatavilla myös suositeltujen kirjojen lista, jossa olevien teosten avulla voi laajentaa ja syventää tietämystään.

Sisäänpääsyä ei kukaan voi taata, mutta voin luvata, että jos pystyt muodostamaan oppaan ja oman ahkeruuden avulla itsellesi vankan rutiinin ja toimivan suunnitelman lukemisesi suhteen, ne tulevat auttamaan sinua koko opintojesi ajan. Myös pääsykokeiden aihealueeseen perehtyminen tulee auttamaan suunnattomasti myöhemmissä historianopinnoissa, alkaen heti toisesta 10 opintopisteen peruskurssista, jossa mainittuja vuosisatoja käsitellään.

Kirjoittajasta sen verran, että olen ensimmäisen vuoden opiskelija, jolla on pääsykokeet ja niihin valmistautuminen vielä tuoreessa muistissa. Lukiossa opiskelin vain pakolliset historiankurssit, keskittyen lähinnä luonnontieteellisiin aineisiin humanististen sijaan, enkä historiaa ylioppilaskirjoituksissa suorittanut, joten historian pääsykokeisiin lukeminen oli huteralla yläastesivistyksellä ja muutamalla hassulla lukiokurssilla varustettuna aikamoinen haaste. Silti,

luettuani kaksi vuotta kemiaa Oulun yliopistossa, olin tottunut opintojen parissa puurtamiseen ja huomasin, että opiskelurutiinit ja lukusuunnitelmat takaavat menestyksen oli aihealue tai alamikä hyvänsä. Kuudestasadasta hakijasta, joista ehkä neljäsataa saapui paikalle kokeisiin, sijoituin pääsykoe pisteissä neljännelle sijalle.

2. Mitä minun pitäisi tehdä nyt heti

Nyt keskitytään siihen mitä sinun kannattaisi tehdä heti tätä luettuasi. Seuraavien päivien aikana tärkeimmät kohdat to do - listallasi ovat:

1.) hanki suositeltu kirjallisuus pääsykokeita varten: jos haet ensimmäistä kertaa opiskelemaan historiaa, vastassasi on useita opiskelijoita, jotka hakevat toista tai kolmattakin kertaa. Sinun jälkeesi puolestaan aloittaa vielä muita, jotka halajavat samaa opiskelupaikkaa. Koska kirjoja löytyy ympäröivistä kirjastoista vain rajallinen määrä, ota heti netti käyttöön ja ala selvittää mistä löytäisit lähimmät Maailmanhistorian Pikkujättiläinen- ja Suomen historian pikkujättiläinen-teokset. Varmuuden vuoksi kannattaa varata ne itsellesi, mikäli yhtään mahdollista. Yliopistojen kirjastojen kurssikirjojen hyllyiltä löytyy yleensä suuret rykelmät molempia teoksia, ja vaikka et saisi niitä vielä lainattua, voit lukea niitä kirjaston sisällä.

2.) Ota selvää minä päivänä pääsykoe tarkalleen on, laske montako päivää on tämän ja pääsykoe päivän välillä, ja merkitse se itsellesi näkyviin. Tämä auttaa sinua jatkuvasti pitämään tavoitteen mielessäsi ja teroittaa mieleesi kuinka tärkeätä on se, että käytät jäljellä olevat päiväsi hyvin.

3.) Tee päivän menoistasi karkea aikataulu. Jos olet töissä, mistä mihin asti. Milloin sinulla on tapana herätä, milloin laitat tavallisesti nukkumaan. Mihin aikaan syöt, mihin aikaan harrastat liikuntaa. Tämä on tärkeä askel siinä, kun alat laatia itsellesi sitä kaikkein tärkeintä: lukusuunnitelmaa.

4.) Tee itsellesi lukusuunnitelma. Seuraavassa kohdassa esittelen kahta erilaista tapaa, jolla minä ja useat opiskelutovereistani valmistautuivat pääsykokeisiinsa ja yhä valmistautuva tentteihinsä. Ne ovat suuntaa-antavia, mutta ne sisältävät elementtejä ja huomioita, joita elämäntilanteesta riippumatta on helppo ottaa käyttöön päivittäiseen lukurutiiniisi.

5.) Ota lukusuunnitelma käyttöön! Lue, opiskele, opi! Kaikista vaikein vaihe on tämä, sillä etenkin kun pääsykokeisiin näyttää olevan vielä monta päivää, on helppo tuudittautua ajatukseen siitä, että voin aloittaa varsinaisen luku-urakan myöhemminkin. Ajatus päivien uhraamisesta intensiiviseen pönttämiseen saattaa tuntua ennenaikaiselta ja turhalta. Tämän kynnyksen ylittäminen on tärkein askel, sillä alettuasi lukemaan huomaat pian kuinka paljon tietoa sinun täytyy omaksua ja tajuat kuinka jokaisena päivänä jota et käytä lukemiseen joku hikisempi pinko istuu nenä kirjassa ja kärkeä sinun opiskelupaikkaasi. Älä hae ensi vuotta varten, vaan pääätä pääseväsi sisään jo nyt.

3. Kaksi lukusuunnitelma

Tässä vaiheessa olet siis selvittänyt kuinka paljon aikaa sinulla on paitsi pääsykokeeseen niin myös päivätasolla lukemiseen. Nämä kaksi tekijää määräävät sen miten ja kuinka paljon pystyt pääsykokeisiin lukemaan. Siinä missä heti kirjoituksista päässyt lukiolainen on lukemisensa ajankäytön suhteen hyvällä mallilla, vakinaisissa töissä käyvä tai perheellinen ihminen puolestaan saattaa samana päivänä vetää jo aika tiukille aloittamisen suhteen. Toisella meistä saattaa olla kaksitoista tuntia aikaa päivästä omistaa pelkälle lukemiselle, kun toinen joutuu väsyneenä töistä kotiin palatessaan tarttumaan kirjaan ja pinnistämään itsestään kolme tehokasta lukutuntia.

Vaikka historian opiskelijoiden joukossa onkin todella paljon erilaisista elämäntilanteista tulevia ihmisiä ja ikähaarukka heidän keskuudessaan tuntuu olevan paljon suurempi kuin monella muulla alalla, suurin osa on kahdenkymmenen iän tienoilla pyöriviä nuoria, joilla ei ole päätoimista työtä tai jotka opiskelevat. Ensimmäinen suunnitelma on tähdätty lähinnä heidän käyttöönsä.

A. Pitkän aikavälin lukusuunnitelma

Tämä on se klassinen lukusuunnitelma, jonka pariin ihmisiä ohjataan useimmissa internetin lukuoppaissa ja erinäisten valmennuskeskuksien ohjeistuksissa. Se vaatii paljon itsekuria, kyvykkyyttä tehdä pitkäkestoisia suunnitelmia ja painottuu tiukkojen lukurutiinien luomiseen. Vaikka puhutaankin useista tunteista, joita ihminen antaa päivästäan lukemiselle, yritetään sillä painottaa nimenomaan tehokasta oppimista.

Ehdottomia hyviä puolia ohjelmassa on sen ennalta-arvattavuus ja jatkuvan kertaamisen korostaminen. Stressiä se helpottaa erottamalla opiskeluajan ja vapaa-ajan selkeästi toisistaan sekä auttaa raskaalta tuntuvan lukutyön pilkkomisen selkeisiin tavoitteisiin, joiden saavuttaminen vauhdittaa lukuprosessia.

Suurimmat ongelmat suunnitelmassa pysymiseen ovat usein ihmisillä, jotka asettavat itselleen heti alkuun epärealistisia tavoitteita ja niissä epäonnistuttuaan eivät jostain syystä muokkaa ohjelmaa itselleen sopivammaksi, vaan pettyvät ja luovuttavat ja alkavat lukea kirjoja fiilispohjalta. Hankalaa on päiväjärjestykseen sidotuilla ohjelmilla pysymisessä myös ihmisillä, joilla on arvaamattomia menoja (esim. keikkatyöt). Tärkeintä kuitenkin on, että tekee siitä itselleen sopivan ja pitää mielessä, että ensimmäisenä päivänä tehty tarkka rutiini vaatii hiomista aina pääsykoepäivään asti.

Lopulta kyseessä on ideaali, jota tavoitella. Harvemmin meistä kenelläkään jää itse lukemisen jälkeen aikaa kuin muutama hassu päivä kunnolla kerrata, teroittaa käsityksiä ja testata oppimaansa ennen tenttiä. Tähän on kuitenkin hyvä tähdätä.

Miten lähteä suunnitelmaa luomaan?

1.) *Tee päiväsuunnitelma.* Tähän mennessä olet selvittänyt menosi yhdelle tyypilliselle arkipäivälle. Merkitse menemisesi ja tekemisesi jokaiselle viikon päivälle jonkinlaiseen aikataulupohjaan, netistä etsimällä "study schedule template" löytyy muutamia printattavia päiväaikatauluja. Näiden aikataulujen ympärille ala luoda lukusuunnitelmaasi niin, että saisit ensimmäiselle lukupäivällesi vähintään tunnin lukemista ja korkeintaan viikon sisään olisit täyttänyt vapaaksi jäävän aikasi niin monella lukutunnilla kuin koet jaksavasi päivän sisään opiskella. En suosittele nukkumis- ja heräämistapojesi välitöntä muuttamista, sillä niin suuret rutiininmuutokset harvoin onnistuvat yhdellä kertaa ja johtavat epäonnistuessaan vain turhautumisen tunteisiin: paras tapa aloittaa rutiinin muutos on maltillinen askel kerrallaan. Mainio tapa lukemisensa seuraamiseen on älypuhelimien ladattavat sovellukset, Androidille esim. aTimelogger, joka ajastaa ja tallentaa käyttämäsi aikaa.

2.) *Tee lukusuunnitelma.* Ala selvittää valitsemiesi pääsykoekirjojen sisältöjä. Valitse niistä suunnitelmasi rungoiksi ainakin Maailmanhistorian pikkujättiläinen ja Suomen historian pikkujättiläinen. Mitkä kappaleet sinun täytyy omaksua pääsykokeeseen? Montako alaotsikkoa

niissä on, montako sivua? Ota kalenteri käteen ja laske esim. montako alaotsikkoa minun olisi hyvä lukea, että saisin molemmat kirjat luettua niin, että minulla jäisi (ihanteellisimmillaan) puolet päivistä kertaamiseen? Tässä vaiheessa tehdy suunnitelmat on hyvä tehdä hieman yläkanttiin, samalla pitäen kuitenkin mielessä sen, että ne todennäköisesti muuttuvat radikaalisti ensimmäisen viikon sisään, kun selvität omaa oppimisoikeuttasi.

3.) *Tee jatkuvan kertaamisen suunnitelma.* Tulen myöhemminkin tekstissä vielä mainitsemaan Ebbinghausin unohtamiskäyrän, jossa hypotetisoidaan että jo päivän kuluttua yli 60% kaikista oppimastamme tiedosta on unohtunut. Viikon sisään, teorian mukaan, suurin osa siihen liittyvistä yksityiskohdista on jo unohtunut ja muistamme siitä enää rungon, jos sitäkään. Tämän takia olen itse suosinut jatkuvaa kertaamista, missä edellispäivänä luetut asiat kerrataan heti seuraavana aamuna edes pikaisesti silmäilemällä. Samat asiat on hyvä palauttaa mieleen taas muutama päivä tai viikkokin kertaamisen jälkeen. Tällä tavoin voi helposti rytmittää muistamista siroteltavaksi läpi koko oppimisprosessin eikä alkupään asiat ole päässeet unohtumaan niissä viikoissa, mitä kestää saavuttaa kirjan ja kappaleiden loppu.

4.) *Loppukertaus.* Lopulta olet kahlannut kirjasi loppuun asti. Parhaimmassa tapauksessa nyt olo on helpottunut ja melko voittamaton, aikaakin saattaa olla käsillä vielä muutama hassu viikko. Huonoimmassa tapauksessa on viisi päivää ennen koetta, tuntuu että kolmasosa tekstistä on päässä vain hämärästi muistettua unta. Tässä vaiheessa on parasta luopua puhtaan kronologisesta lukemisesta ja ottaa käyttöön muita työkaluja: mieti hankalimpia kappaleita, itsellesi haastavia ilmiöitä ja uhraa niille aikaa. Lue peruskirjallisuuden ulkopuolisia näkökulmia, katso youtubesta dokkareita, tee ajatuskarttoja selventääksesi ilmiöitä. Kaikista tehokkainta on tehdä itselleen tai paremmassa tapauksessa lukutovereiden kesken toisilleen kokeita, joissa kysytään haastavia kysymyksiä. Nyt ei pitäisi olla enää leipätekstin tavaamista, vaan opitun testaamista, omien heikkouksien etsimistä ja kitkemistä sekä tehokkaita tapoja selkeyttää hankalia kohtia.

B. Lyhyen aikavälin lukusuunnitelma

Tämän laitan tähän lähinnä siksi, että se on toiminut itselleni ja muutamalle opiskelutoverilleni käyvästi, kun aikaa on rajallisesti tai mahdollisuus luoda pitkäkestoisia suunnitelmia on monimutkaisen aikataulun vuoksi mahdotonta. Joskus suunnitelma tuntuu toimivan, kun laiskuus iskee ja haluaa mennä siitä mistä aita on matalin: toimii joissain tenteissä vaihtelevin tuloksin, mutta pääsykokeisiin ei välttämättä kovin hyvin.

Hyvät puolet tässä quick and dirty - lukutaktiikassa ovat tosiaan soveltuvuus mihin hyvänsä elämäntilanteeseen, miten se asettaa itselle konkreettisia tavoitteita minimisuunnittelulla ja miten näiden tavoitteiden saavuttamisesta syntyvä onnistumisen tunne siivittää lukemista seuraavanakin päivänä.

Huonot puolet piilevät puolestaan sen sirpaleisuudessa, joka tekee kokonaisuuksien oivaltamisesta usein haastavaa, jatkuvaa kertaamista on siihen hankala sisällyttää ja siinä lipsuminen johtaa lukutyön nopeaan kasautumiseen. Vaatii minimin järjestelmällisyyttä ja itsekuria, sen sijaan aika paljon nopeaa kykyä erotella ja omaksua olennaisuudet suuresta määrästä tekstiä. Se, mitä oppii, unohtuu nopeasti.

Miten muodostaa lukusuunnitelma?

1.) Hanki aihealueita käsittelevät vahvat perusteokset, suosittelen tässä kuten edelläkin Maailmanhistorian ja Suomen historian pikkujättiläisiä. Lue molempia kirjoja kutakuinkin puolet mahdollisesta lukuajasta muutaman päivän ajan ja pidä silmällä kuinka monta sivua saat päivän aikana luettua. Otetaan vaikka esimerkkiluvuksi 100 sivua/päivä.

2.) Laske molemmista kirjoista se sivumäärä, jota sinun kuuluu pääsykokeita varten lukea. Jos vaadittu ajanjakso osuu kappaleisiin 4. - 9., ota yhdeksännen kappaleen viimeinen sivunumero ja vähennä siitä neljännen kappaleen ensimmäinen sivunumero. Sanotaan, että luvuksi tulee Maailmanhistorian pikkujättiläisestä 700 ja Suomen historian pikkujättiläisestä 800.

3.) Laske montako päivää sinulla on pääsykokeisiin ja jaa sillä kirjojen vaadittu sivumäärä. Sanotaan, että olet peijakas alkanut lukea vasta 20 päivää ennen H-hetkeä, ja tällöin sinun pitää lukea Maailmanhistoriaa 35 sivua päivässä ja Suomen historiaa puolestaan 40 sivua päivässä, eli yhteensä 75 sivua päivässä. Tämä on siis minimivaatimus sille, että saat leipätekstin kerran luettua, kertaamatta, pääsykokeisiin mennessä.

4.) Lopulta sinulle jää käteen suhde $\sim 1,33$, eli kolmasosan ajastasi (6 päivää) voit käyttää kertaamiseen jos jaksat joka päivä tahkoa niinkin paljon kuin sata sivua päivässä.

Jos tapanasi on jättää suunnittelu muille, tämä on helppo tapa hahmottaa edessä oleva lukuurakka ja tehdä muutoksia sen mukaan. Tehokas tapa oppia se ei ole, ja on melko varmaa, että suurin osa lukemastasi unohtuu vähintään kuukauden kuluttua lukemastasi. Jos olet onnekas ja

pääset sisään, joudut kuitenkin lukemaan peruskursseilla ne samat jutut, jotka olisit voinut pöntätä jo pääsykokeita varten: kannattaa siis varautua huolellisemmin!

4. Yleisiä huomioita opiskelusta

Tässä kappaleessa esitän vielä opiskeluun liittyviä yleisiä huomioita ja hajanaisia vinkkejä, jotka ovat auttaneet minua opintourallani sekä luonnontieteellisten aineiden parissa puuhastellessani että historiaa lukiessani. Monet, itseni mukaan lukien, monesti jättävät huomioimatta itsestäänselvältä tuntuvia asioita, sillä niitä harvemmin tulee itselleen teroitettua.

- Lue 20-50 minuutin pätkissä: Dartmouth Academic Centre suosittelee tekemiensä tutkimusten perusteella, että tehokkainta on lukea 20-50 minuutin pätkissä ja pitää niiden välillä 5-10 minuutin taukoja. Tauoilla ei kannata alkaa selaamaan somea tai tekemään muuta lukemista, vaan esim. syödä pieni snäkki, juoda kuppi teetä, käydä tupakoimassa, venytellä tai kuunnella musiikkia: tällä tavoin antaa aivoille tilaisuuden alitajuisesti purkaa ja sulatella oppimaasi. Mihin itse putoaa tässä 20-50 minuutin haitarilla on yksilöllistä, mutta olen omalla kohdalla huomannut, että mitä pitempään on yhtäjaksoisesti lukenut, sitä pitempään jaksaa yhdellä istumalla keskittyä. Vastavuoroisesti, jos on viikko mennyt opiskelijabileissä juostessa ja rapulassa luennoilla puoliksi kuunnellen, huomaa parinkymmenen minuutin keskittymisenkin vaativan paljon.

- Tee muistiinpanoja, etenkin luettuasi jo yhdelle päivää paljon. Vaikka historianopiskelu onkin pitkälti tekstien lukemista, joka esimerkiksi kemian laskareiden tekemiseen verrattuna tuntuu passiiviselta tiedon omaksumiselta, on pidettävä mielessä, että oppiminen on aina aktiivinen tapahtuma. Kun olet lukenut jo kahdeksan tuntia ja kello lyö jo kuutta, tekee uupumus pelkän lukemisen kautta oppimisen hankalaksi: silmät lukevat samaa riviä siitä mitään ymmärtämättä. Tässä vaiheessa on hyvä alkaa tehdä ajatuskarttoja, muistiinpanoja, alleviivata jo luettua tekstiä tms. Tämä pakottaa sinut tirstämään itsestäsi vielä viimeisetkin mehut.

- Stressistä: Lukemisen aloittamista kauan ennen pääsykokeita suosittelen ihan stressin ja suoritusten välisen yhteyden takia. Tutkimukset osoittavat, että ihminen on tehokkaimmillaan ollessaan hieman stressaantunut mutta vielä kykeneväinen hallitsemaan stressiään (nk. "Comfort Zone"), kun taas ennen tätä kohtaa ihminen ei

huolettomuuttaan tahdo keskittyä tekemäänsä tarvittavalla vakavuudella ja taas kriittisen pisteen ylitettyään ihminen on liian stressaantunut keskittyäkseen. Riittävän haasteellinen toiminta ja toisaalta tehokkaat stressinhallintakeinot (liikunta, ystävät, Netflix-maratonit) pystyvät säilyttämään ihmisen hyvässä tehokkaassa stressipöhinässä.

- Opiskelupaikan valitseminen: meitä on moneen junaan, mutta suurin osa opiskelijoista ja opettajista suosittelvat opiskelemista jossain muualla kuin kotona. Oli se nyt lähin kirjasto, kahvila tai vaikka puistonpenkki, muualla kuin kotona pänttäminen auttaa tekemään selvän eron opiskeluajan ja vapaa-ajan välillä sekä valmistaa sinua lukuurakkaa varten siirtyessäsi sille ominaiseen ympäristöön. Koti on useasti täynnä kiusauksia, etenkin minunlaiselleni prokrastinoijalle, ja ajan hukkaan valuminen on monesti salakavalaa, kun ramppaa jääkaapilla, siivoilee, venyttää televisio- tai tietokonetaukoja jne. Nämä pahat tavat karsiutuvat tehokkaasti esim. Yliopiston kirjastolla, missä ihmiset ympärilläkin lukevat täyttä häkää.

- Muistiinpanotavoista: ei näytä olevan yksimielisyyttä siitä, mikä on tehokkain tapa tehdä muistiinpanoja. Toisille, kuten minulle, ajatuskartat sopivat parhaiten, jotkut tekevät avainsanalistoja, toiset taas referoivat lukemansa muistiinpanoiksi, jotku kirjoittavat esseitä, jotkut alleviivaavat tekstiä. Kaksi hölmöintä tapaa, jolla haaskaa vain aikaansa, kuitenkin ovat selvillä: liian tarkkojen muistiinpanojen pakonomainen kirjoittelu, sillä kirjan kopioiminen vihkoon sana sanalta on aikaasyövä ja passiivinen keino, ja toisessa päässä puolestaan tekstin ajattelematon alleviivaaminen sitä lukiessa ikään kuin siinä toivossa, että jos lukemaansa samanaikaisesti alleviivaa, sen taianomaisesti muistaisi paremmin. Parasta on valita se, minkä kokee itselleen luontevaksi, samalla jatkuvasti tarkastellen että ajattelenko tässä lukemaani enemmän vai teenkö tätä tottumuksen vuoksi.

- Syöminen ja juominen: Nämä tuntuvat itsestäänselviltä asioilta, mutta moni opiskelija ne ajattelemattomuuttaan laiminlyö. Nestetasapainon ylläpitäminen juomalla tasaisesti pieniä määriä pitää mielen virkeänä, kun taas nestehukassa on vaikea keskittyä mihinkään ja väsy nopeasti. Myös verensokerin pitäminen tasaisena pitää suoritustason korkealla ja stressitasot alhaisena, kun puolestaan nälkäisenä lukeminen ei jätä päähän mitään. Liian raskaita yksittäisi aterioita tulisi myös välttää, sillä ne tekevät ihmisen helposti

väsyneeksi. Ma sanon, pilttiä, jugurttia, pähkinöitä, banaaneja, raejuustoa jne. kahden tai puolentoista tunnin välein ja vesipullo jatkuvasti käsillä, jotta lihan heikkous ei pääsisi nujertamaan hengen jaloa taistoa.

5.) Loppusanat

Tärkeimpiä neuvoja, mitä voin antaa, on absoluuttisen ajattelun välttäminen ja epäonnistumisista toipuminen. Jos tuntuu, että lipsut tavoitteissasi tai lukusuunnitelma tuntuu pettäneen vastaan tulleiden esteiden takia, älä tee siitä itsellesi syytä luovuttaa: ota kalenteri käteen, korjaa suunnitelmaa ja jatka puurtamista. Monesti saattaa tuntua siltä, että kun pääsykokeisiin lukemisessa on jo tarpeeksi työtä ja monimutkaisuutta, miksi vaivata itseään raapustelemalla kalenteriin monimutkaisia ja hankalia suunnitelmia? Eikö olisi helpompaa vain ottaa opus käteen ja lukea ihan fiilispohjalta? Tähän sanoisin, että tämä toimii joillekin ihmisille, mutta se ei ole ajankäytöllisesti tehokasta eikä tämänkaltainen lukutaktiikka kannata pitkälle tulevilla opinnoilla, vaikka hyvällä tuurilla sisään pääsisikin. On paljon parempi lukea kaksi tuntia tarkkaavaisesti ja kerraten kuin päntätä kaksi tuntia sokeasti tekstiä ahmien ihan siitäkin syystä, että lukemasi asiat ovat sellaisia, joita sinun on hyvä muistaa jatkossakin: ensin mainittu tapa takaa pitkäkestoisia tuloksia, kun jälkimmäisessä aika ja unohtus syövät nopeasti kaikki työsi hedelmät.

Kun ryhdyt tekemään valmisteluja pääsykoetta varten, tee vakaa päätös siitä, että pääset sisään. Monet tuudittautuvat sillä ajatuksella, että aina on ensi vuosi, aina on uusi mahdollisuus, mutta tämä on mielestäni typerää: aikasi on kallista, miksi haaskata sitä odotellessa seuraavaa vuotta? Itse heitin hukkaan kaksi vuotta elämästäni samankaltaisissa aatoksissa puuhastellessani luonnontieteellisten opintojen parissa vailla mitään selkeää päämäärää tai intohimon ripaustakaan, koska oli aina helpompaa ajatella ensi vuoden tuovan mukanaan mielekästä tekemistä kuin tarttua itse tilaisuuteen. Tee päätös päästä sisään jo nyt, ja tee parhaasi, niin voit poistua pääsykokeista ylpeänä etkä häpeissäsi.

Visa Kallio, fuksi 2015

Edellisten vuosien pääsykoekysymykset

2015 (1750 –1950)

Osa 1: esseetehtäviä

Tehtävä 1.1 Kansallisuusaate Suomessa Turun romantiikasta Lauantaiseuraan.

Tehtävä 1.2 Pohdi millä perusteilla Suomea voidaan pitää eheytyneenä kansakuntana 1930-luvun loppuun mennessä.

Osa 2: esseetehtävä. Naisten asema länsimaissa ja toiminta sen parantamiseksi 1800-luvun puolivälistä toisen maailmansodan päättymiseen. Käytä esseessäsi seuraavia asioita ja henkilöitä: Minna Canth, Marie Curie, lapsivuodekuolleisuus, Florence Nightingale, suffragetit, Virginia Woolf

Osa 3: soveltavia tehtäviä. Ohessa on viisi otetta teksteistä (A-E), jotka käsittelevät Ahvenanmaan asemaa. Voit halutessasi irrottaa otteet toisistaan. Lue otteet ja vastaa seuraaviin tehtäviin:

Tehtävä 3.1 Vertaile otteissa A, B ja C esitettyjä näkemyksiä itsemääräämisoikeudesta Ahvenanmaan kysymyksessä.

Tehtävä 3.2 Vertaile otteissa D ja E esitettyjä perusteluita Ahvenanmaan kuulumiselle Suomeen tai Ruotsiin.

Tehtävä 3.3 Miten ja miksi Ahvenanmaan asema muuttui 1800-luvun puolivälistä 1920-luvun loppuun mennessä?

2014 (1500-1700)

1. Mikael Agricola, hänen elämänsä ja toimintansa.
2. Mitkä Euroopan valtioista olivat suurvaltoja vuosien 1500 ja 1700 välisenä aikana ja mihin kunkin valtion suurvalta-asema perustui? Mitkä näistä suurvalloista menettivät valta-asemansa vuoteen 1700 mennessä ja mitkä tekijät vaikuttivat tuon aseman menettämiseen?

3. Ohessa on neljä otetta teksteistä sekä kaksi kuvaa, jotka kertovat noidista ja noitavainoista uuden ajan alun Euroopassa. Lue tekstit, tarkastele kuvia ja vastaa seuraaviin kysymyksiin:

a) Erittele, mitä noitiin ja noitavainoihin liitettyjä piirteitä voit tekstiotteissa ja kuvissa havaita. b) Mitä yhtäläisyyksiä ja eroja näet tekstien välillä suhtautumisessa noitiin? Mistä syistä ne voisivat johtua? c) Mitä syitä noitavainoille on esitetty? d) Pohdi näiden tekstien ja kuvien arvoa historiallisina lähteinä.

2013 (Suomi ja Pohjoismaat 1100-1600, yleinen 500-1500)

1. Missä, miten ja miksi ihmisiä koulutettiin keskiajan Euroopassa?

2. Miten Kalmarin unioni syntyi, mitä vaikutuksia sillä oli ja miksi se hajosi?

3. Ohessa on kolme otetta kertomuksista, jotka on laadittu eurooppalaisten tekemien matkojen pohjalta. Lue tekstit ja vastaa seuraaviin kysymyksiin:

a) Keiden tekemistä matkoista tekstit kertovat? Minne matkat suuntautuivat? b) Analysoi kulttuurien kohtaamistilanteita teksteissä. Miten tekstien kirjoittajat suhtautuvat kuvaamiinsa vieraisiin kulttuureihin? c) Vertaile teksteissä esitettyjä näkemyksiä kohdealueiden kansojen luonteista ja tavoista. Mitä yhtäläisyyksiä ja eroja näkemyksissä on? d) Pohdi näiden tekstien arvoa historiallisina lähteinä.

2012 (Suomi ja Pohjoismaat 1808-1914, yleinen 1815-1914)

1. Suomen ja Venäjän suhteet vuosina 1890-1914

2. Eurooppalainen kaupunki ja kaupunkikulttuuri 1800-luvun jälkipuoliskolla ja 1900-luvun alussa

2011 (1500-1699)

1. Kruunu ja kirkko Ruotsin valtakunnassa 1520-luvulta 1680-luvulle

2. Tiede ja tieteen instituutiot 1500- ja 1600-lukujen Euroopassa

2010 (1700-1799)

1. Kustaa III:n vallankaappauksen seuraukset Ruotsin valtakunnalle

2. Kansalaisyhteiskunta ja valtio 1700-luvun Euroopassa

2009 (1800-1918)

1. Yliopiston merkitys autonomian ajan Suomessa

2. Miten liikenneyhteyksien kehittyminen muutti maailmaa 1800-luvun puolivälistä ensimmäisen maailmansodan syttymiseen?

2008 (Suomi ja Pohjoismaat 1500-1699, yleinen 200-1000)

1. Aatelin aseman muuttuminen Ruotsin valtakunnassa 1600-luvulla

2. Keisarius Rooman valtakunnassa ja kristillisessä Euroopassa (läntinen latinalainen keisarikunta ja Bysantti) vuosina 200-1000

Edellisten vuosien fuksien pääsykoekokemuksia

Tuukka: Tieni Helsingin yliopiston historian pääaineeseen

Hei, mahdollinen tuleva opiskelija! Olen Tuukka, 21-vuotias historian fuksi Helsingin yliopistosta. Minä hain opiskelemaan historiaa, koska olen aina pitänyt historiasta, minkä lisäksi haluan joskus opettaa historiaa ja yhteiskuntaoppia lukiossa. Valitsin Helsingin yliopiston yhdeksi hakuvaihtoehdoksi yhteishaussa, koska perheelläni on opiskelutaustaa siellä, minkä lisäksi yliopiston pitkä historia, laaja tarjonta, läheinen sijainti sekä laadukas opetus houkuttelivat.

Minä hain Helsinkiin opiskelemaan historiaa ollessani abi keväällä 2014, jolloin pääsykoealueena oli melkein sama ajanjakso kuin nyt eli vuodet 1500–1700 sekä yleisessä historiassa että Suomen ja Pohjoismaiden kohdalla. Valmistauduin pääsykokeeseen lukemalla kaiken mahdollisen aineiston, mitä satuin aikakauteen liittyen löytämään ja josta ajattelin olevan hyötyä. Aloitin lukiokirjoista, josta siirryin yleisteosten kautta yksittäisiä aihepiirejä laajemmin käsitteleviin teoksiin, kuten tieteen kehityksestä kertoviin sähköisiin aineistoihin. Kuitenkin aikaa oli rajallisesti enkä ajatellut tarpeeksi laajasti aikakautta, jolloin joitakin tärkeitä aiheita, kuten noitavainot, jäivät turhan vähälle huomiolle. Siksi suosittelenkin, että luette laajasti erilaisista aiheista ettekä kuitenkaan unohda kokonaiskuvaa, koska se kertoo, mitkä ovat todennäköisimmät kysymykset. En kuitenkaan pelkästään lukenut, vaan muistin myös syödä, liikkua, rentoutua ja ennen kaikkea nukkua, koska muuten olisin romahtanut kasaan. Älkää siis lukeko kellon ympäri, vaan muistakaa myös pitää taukoja, koska silloin te prosessoitte juuri oppimaanne ja silloin te keräätte voimia uuden oppimiseen ja muistamiseen.

Itse pääsykoe oli toukokuun lopussa Helsingin yliopiston Porthania-nimisen rakennuksen yhdessä luentosaleissa. Muistan edelleenkin, miten vaikealta tuntui suunnistaa täysin uudessa rakennuksessa ja miten minä vielä viime hetkellä kertosin jotain historian peruslinjoja. Itse pääsykoe tuntui kaikkine muodollisuuksineen oikeastaan ylioppilaskirjoitusten ja lukion kurssikokeen välimuodolta, mikä tuntui turvalliselta, koska olin tottunut abikeväänä tuollaisiin koemuotoihin. Siksi pystyin rauhoittamaan itseni sen verran, että pystyin antamaan parhaan mahdollisen suorituksen ilman eväitäkin – kannattaa muuten ottaa eväitä mukaan, jotta pysyy

energiatasot hyvinä. Itse koehan oli onneksi sellainen, johon olin ylioppilaskirjoituksissa tottunut, mikä helpotti suoritusta, kun tiesi, mitä teki. Pari vinkkiä haluan silti antaa: levätkää ennen koetta, älkää lähtekö liian aikaisin ja menkää pääsykokeen jälkeiselle piknikille, sillä olemalla mahdollisimman pitkään koetilanteessa hyvin nukutun yön jälkeen te varmistatte parhaan mahdollisen pääsykoetuloksen ja piknikillä voi rentoutua sekä tutustua uusiin ihmisiin. Älkää kuitenkaan olko huolissanne, vaikka ette saisikaan

nukuttua koetta edeltävänä yönä tai ette mene piknikille, koska minä unohdin juuri nuo asiat, mutta silti olen päässyt sisään, koska tein parhaimman mahdollisen suorituksen pääsykoetilanteessa.

Minun piti pitää välivuosi ennen kuin pystyin aloittamaan kunnolla opinnot, koska olin aloittanut siviilipalveluksen suorittamisen ennen opiskelupaikan varmistumista. Siispä minun piti ilmoittaa yliopistolle, että otan opiskelupaikan vastaan, mutta lukuvuosi-ilmoittautumisen yhteydessä valitsin olevani poissa sekä syys- että kevätlukukautena. Tämän jälkeen käyttäjätilini yliopistolla sulkeutui, mutta siitä ei pidä murehtia, koska sen saa kyllä avattua uudelleen. Se toki vaatii ylioppilaskunnan jäsenmaksun maksamista, soittoa tekniseen tukeen ja opiskelijaneuvontaan sekä odottamista, mutta lopulta se onnistui ja sain käyttäjätilini avattua. Lisäksi minun piti erikseen ottaa yhteyttä amanuenssiin päästäkseni mukaan fuksitoimintaan, mutta yhden sähköpostin lähetettyäni asia oli kunnossa ja sain kaiken tarvittavan materiaalin sekä infon fuksina. Välivuoden pitäminen ei siis ole mikään ongelma, pitää vain nähdä hiukan vaivaa, jotta saa opiskelupaikkansa auki. Tärkeintä on olla itse aktiivinen ja ottaa asioista selvää, koska kaikki tarvittava tieto on kyllä yliopiston sivuilla tarjolla, kun sen vain jaksaa etsiä.

Nyt käynnissä ollut fuksivuosi on sujunut ainakin omalla kohdallani loistavasti. Olen saanut opiskeluni käyntiin hienosti, olen saanut paljon uusia kavereita ja olen päässyt hyvin toimintaan mukaan. Olen ollut mahdollisimman usein tapahtumissa mukana, ja minulla on aina ollut erittäin hauskaa. Kunnia tästä kuuluu ainejärjestön avoimelle ilmapiirille sekä loistaville tuutoreille, jotka neuvovat asiassa kuin asiassa ja kannustavat mukaan toimintaan. Jos siis on jotain kysyttävää tai joku mietityttää, kannattaa vetää vanhempaa opiskelijaa tai tuutoria hihasta, koska he mielellään neuvovat nuorempia. Lisäksi kannattaa ehdottomasti lähteä mukaan kaikkiin tapahtumiin ja kokeilla kaikenlaista toimintaa, koska siinä saa huikkeita kokemuksia, oppii löytämään juuri itselle sopivat jutut yliopistolta ja koska siihen on fuksivuotena hyvin

mahdollisuuksia, kun aikaa ja tilaisuuksia on muille jakaa. Kannattaa siis ehdottomasti hakea opiskelemaan historiaa Helsingin yliopistoon ja ottaa tulevasta fuksivuodesta kaikki irti, koska se oli ainakin minun kohdallani koko tähänastisen elämäni parasta aikaa.

Tuukka Eronen, fuksi 2015

Vivi: Lukiota yliopistoon

Pääsykokeisiin päättääminen voi tuntua todella raskaalta, jopa sietämättömältä, etenkin jos ylioppilaskokeet ovat juuri takana. Itse päädyin Helsinkiin lukemaan historiaa suoraan lukion jälkeen ja pääsykokeisiin valmistautuminen tuntui monella tavalla vaikealta, kun aikaa ei ollut saati levätä tai miettiä ylioppilaskokeiden jälkeen. Monta kertaa tilanne tuntui mahdottomalta, mutta jotenkin siitä selvittiin ja päästiin sisäänkin ja ensimmäinen vuosi on ollut ihanaa aikaa varsinkin verrattuna kirjoitusten stressiin.

Hakiessa on tärkeä muistaa etenkin kaksi asiaa. Ensinäkin ei haittaa, vaikka ei olisi varma, minne haluaa mennä ja onko historia sitä, mitä haluaa tehdä loppuelämänsä. Minä en ollut varma enkä ole vielä. Tiesin vain, että pidin historiasta ja halusin yleissivistää itseäni, joten hain Helsingin yliopistoon. Jotkut tietävät ehdottomasti haluavansa vaikka opettajiksi ja tutkijoiksi ja hyvä niin, mutta pelkkä historiasta pitäminenkin on aivan riittävä syy hakea ja alaa voi aina vaihtaa myöhemmin. Missään tapauksella historianlaitoksella vietetyt vuodet eivät mene hukkaan, vaan täällä saatu tieto ja yleissivistys pysyvät mukana koko elämän.

Toinen muistettava seikka on, että on täysin normaalia tuntea itsensä hermoraukioksi tiskirätiksi, josta on puristettu ulos viimeinenkin pisara energiaa. Kaikista ei tunnu tältä, mutta suurimmalta osalta vaihtelevissa määrin. Erityisen vaikeaa se on, jos ei ole aikaa tai energiaa lukea ylioppilaskirjoitusten tai jonkin muun vuoksi. Voi olla hyvin hermostuttavaa tietää, että jotkut ehtivät aloittaa lukemisen jo tammikuussa ja itse vasta huhtikuussa avaa ensimmäisen kirjan. Jotkut taas aloittavat vielä myöhemmin. Olisi hyvä, jos yrittäisi olla vertailematta itseään muihin. Jokainen lukee niin paljon kuin ehtii ja jaksaa. Jos on vähän laiskempaa tyyppiä, on kyllä hyvä puskea itseään, mutta kohtuuden rajoissa.

Itse koetilanteessa on hyvä pitää yksi asia mielessä: älä hätäile. Jokainen suhtautuu kokeeseen eri tavalla, mutta mitä rauhallisempana onnistuu pysymään sen parempi. Koetilanne on aivan yhtä tärkeä kuin lukeminen. Joitakuuta tämä saattaa hermostuttaa, mutta sen ei kannata. Rauhallinen ajattelu ja kysymysten läpikäyminen huolellisesti on joskus hyödyllisempää kuin kaikki se kuukausien lukeminen. Itse muistan katsoneeni koepaperia ja todenneeni, ettei mikään lukemastani tusinasta kirjasta vastannut kysymyksiin. Pysyin kuitenkin rauhallisena ja sovelsin siitä, mitä tiesin. Moni vastaukseni oli veikkaus, joka oli johdettu maailman yleisestä tilasta

kysyttynä aikakautena. Unohdin monta vuosilukua, mutta kirjoitin tekstini siten, ettei se pistänyt kovin pahasti silmään. Vanhan lukio-opettajani neuvo: Älä paljasta, mitä et tiedä, vaan keskity siihen mitä tiedät. Koetilanteessa voi veikatakin. Siinä ei menetä mitään.

Siinä oli kaikesta kaikki tärkein. Tehkää parhaanne ja, kun kokeet ovat ohi, nauttikaa lomasta. Ei ole järkeä murehtia pääsiko sisään vai ei, kun siihen ei kerran enää voi vaikuttaa, vaan on parempi mennä jonnekin terassille nauttimaan kesäauringosta (olettaen, että on tarpeeksi lämmintä,) ja olla ylpeä siitä, että antoi kaikkensa.

Vivi Brantberg, fuksi 2015

Jani: Pääsykoekokemuksia

Pääsin sisään historiaa lukemaan toisella hakukerralla. Olin yrittänyt hakea ensimmäisen kerran jo vuonna 2014, mutta silloin kokeisiin lukeminen ei luonnistunut parhaalla mahdollisella tavalla eikä ovi yliopistoon sillä kertaa auennut. Ylioppilaskirjoitukset olivat minulla tuolloin vasta takana ja olin koko kevään ajan töissä, jolloin en yksinkertaisesti jaksanut keskittyä pääsykokeisiin lukemiseen tarpeeksi. Lukuvuoden 2014-2015 vietin kansanopistossa opiskellen historiaa ja tehden perusopinnot kirjatentteinä. Seuraavana keväänä hain jälleen Helsingin yliopistoon ja tosissani ainoastaan historialle. Helsinkiin hain, koska olen kotoisin lähialueelta enkä hakiessa kokenut itselleni mieluisaksi vaihtoehdoksi muuttaa muualle Suomeen. Historia puolestaan oli minulle ainevalintana selviö. Syy siihen ei ole mikään kovin ylevä tai erikoinen – historia on aina ollut minusta yksinkertaisesti kiinnostavaa.

Aloitin toukokuun lopussa pidettäviin pääsykokeisiin valmistautumisen huhtikuun alussa löysemmällä aikataululla ja kokeen lähestyessä kiristin tahtia. Itse olisin kokenut pidemmän ajan tehneen vain hallaa, kun olisin ehtinyt koepäivän koittaessa unohtaa jo osan opiskelemastani materiaalista. Luin tuttuja pikkujättiläisiä sekä joitakin kevyempiä yleisteoksia vaihtelun vuoksi.

Kokeeseen valmistautuessa yritin levätä ja pitää taukoja ja huolehdimin siitä, että sain välillä myös kokonaisia vapaapäiviä lukemisesta. Edelliskeväänä olin selvästi tehnyt virheen siinä, että kävin säännöllisesti töissä lukemisen ohella. En vuorojen ulkopuolella ollut jaksanut enää lukea kunnolla. Otin tästä vaarin ja koetta edeltävien parin viikon ajan en käynyt töissä enää ollenkaan, ja ylipäätään lukemisen aikana otin vähemmän vuoroja kuin yleensä. Minulle se oli oikea valinta. Välillä rentoutuminen teki hyvää ja lukemisen pariin oli helpompi palata, kun opiskeltavaa materiaalia pystyi katsomaan uusin silmin. Vaikka ajatuksena saattaakin tuntua haitalliselta lopettaa hetkeksi opiskelu, se ei ole tyhmää eikä varsinkaan haitallista! Maaailma ei lopu pääsykokeeseen eikä lukemisesta tule mitään, jos ei koskaan saa levättyä. Itselle on hyvä antaa edes vähän liekaa, liika ankaruus ei kannata. Stressi pääsykokeesta on luonnollista ja koskettaa varmasti suurinta osaa hakijoista, mutta itseä piiskaamalla se ei lievitä. Paras vinkkini koevalmistautumiseen olisikin, että jos lukemisen aikana tuntuu siltä, että ei kykene kuin stressaamaan, pidä suosiolla paussi. Lukemaansa pitää voida keskittyä kunnolla eikä siitä mitään tule jos ajatukset ovat koko ajan muualla.

Itse pääsykokeen kysymykset käsittelivät vuosien 1750-1950 välistä aikaa. Koe tuntui alkuun pääsemisen jälkeenkin haastavalta eikä tunne kokeen jälkeen ollut kovin hyvä. Vastausten luonnostelu ja pienten miellekarttojen tekeminen ennen itse vastausten kirjoittamista oli kyllä hyödyksi ja auttoi alkuun, mutta ihan helpoimmasta päästä koe ei minulle ollut. Olin varma, etten pääsisi sisään tälläkään kertaa ja jo hieman kiukkuisena päätin, että ensi vuonna ei sitten haeta Helsinkiin, ihan irvailun vuoksi lähdetään sitten muualle! Olikin siis melkoinen, ja äärimmäisen iloinen, yllätys kun kuukautta myöhemmin sain tietää, että minulle oli myönnetty opiskelupaikka.

Jani Mäkelä, fuksi 2015

Lam: Jaksaa, jaksaa!

Hain lukemaan historiaa Helsingin yliopistoon, koska mielenkiinto historia-oppiaineeseen on ollut aina vahva ala-koulusta lähtien. Mutta lukiosta valmistuttuani vuonna 2010, en kuitenkaan halunnut jatkaa opintoja missään korkeakoulussa vaan päätin, että olisi järkevää hakea ammattikouluun ja saada suhteellisen nopeasti mielenkiintoinen ammatti ja päästä mahdollisemman nopeasti työelämään. Niinpä lähdin opiskelemaan leipuri-kondiittoriksi, koska no siihen aikaan kakkujen valmistus kuulosti tosi hyvältä. Valmistuin leipuri-kondiittoriksi ja olen tehnyt alan töitä siitä lähtien.

Tosin haave päästä opiskelemaan historiaa ei koskaan unohtunut ja itse asiassa osallistuin pääsykokeisiin moneen otteeseen. Ensimmäiset kerrat olivat kokeilumielessä ja sitten myöhemmin tosissaan. Pääsykokeet tuppasi jäädä aina kesken, koska aika loppui enkä saanut tehtyä koetta loppuun. Vaikeaa olivat itse luku-urakan aloitus ja esseiden kirjoittaminen. Olen hidas kirjoittamaan ja luku motivaatio oli usein hyvin alhaalla, jonka takia päätin ottaa kahtena vuonna peräkkäin valmennuskurssin. En usko, että valmennuskurssin ottaminen on kaikille välttämättä tarpeellista, mutta minulle se on ollut hyödyllistä. Vuonna 2014 sisäänpääsy jäi parin pisteen päähän – pääsy oli lähempänä kuin koskaan. En lannistunut vaan päätin sitten suorittaa perusopinnot avoimessa yliopistossa. Kevät 2015 oli kieltämättä hirveä. Tein täysaikaisesti töitä lukemisen ohella, joka käytännössä tarkoitti, ettei paljon aikaa jäänyt lukemiseen. Ja työvuorot usein venyivät pitkiksi, jonka lisäksi juoksin töiden jälkeen valmennuskurssille. En muista, että olisin koskaan valmistautunut pääsykokeeseen niin huonosti - en edes ehtinyt lukea pikkujättiläistä läpi annetun koealueen loppuun. Siinä vaiheessa kun näytti siltä, ettei lukemiseen jäänyt paljon aikaa, niin päätin lukea sen verran mitä ehdin ja yritin olla stressaamatta siitä. Vaikka en usein jaksanutkaan keskittyä lukemiseen niin hyvin, niin kynä kyllä sauhusi. Kirjoittelin ahkerasti muistinpanoja, joita kertosin aina uudestaan ahkerasti läpi, ja ainakin parikymmentä esseetä kevään aikana, joista osan palautin kurssin vetäjälle. Lisäksi olin suorittanut avoimessa yliopistossa osan perusopinnoista ja käynyt tenteissäkin, joten olin saanut jotain rutiinia opiskeluun.

Edeltävänä pääsykoepäivänä olin nukkunut huonosti ja muutenkin into mennä valintakokeeseen oli olematon. Pääsykoepaperin saatuani fiilikset olivat olleet hämmentäviä ja itse koekin näytti

hassulta, mutta sillä hetkellä päätin antaa kaikkeni. Eteen tuli kysymyksiä, joihin en edes tiennyt, että osaisin vastata. Mutta yritin kuitenkin ja koitin kovasti soveltaa kaikki tiedot mitä minulla oli. Ensimmäisen tunnin jälkeen auditorio tyhjentyi huomattavasti - minä jäin loppuun asti tekemään kokeen loppuun. Kokeen jälkeiset tunnelmat olivat ahdistavia ja olin varma, etten pääsisi taaskaan sisälle. Mites kävikään. Kesäkuun lopulla sain tiedon, että minut oli hyväksytty opiskelemaan historiaa Helsingin yliopistossa. Olo oli helpottunut. Nyt ensimmäinen opiskelijavuosi on kohta ohi. Jos jotain neuvoja pitäisi antaa uusille hakijoille, niin älkää lannistuko vaikka esteet näyttäisivät kuinka ylipääsemättömiltä.

Le Thi Nam, fuksi 2015

Heikki: Pääsykoekokemuksia

Tervehdys valintakoekokelas. Tätä kirjoittaessa olen toisen vuoden historian opiskelija, mutta valintakoekokemukset ja itse tilaisuus ovat minulla elävästi muistissa. Nytkin minulla on iho kananlihalla muistelllessani pääsykoepäivääni. Hain opiskelemaan historiaa Helsingin yliopistoon kahdesti ja toisella kerralla pääsin sisään.

Minulla oli takana useampi välivuosi lukion jälkeen ennen kuin päätin alkaa opiskelemaan historiaa. Hain Helsingin yliopistoon, koska näin että se olisi minun kannaltani paras vaihtoehto. Koin ensimmäisellä hakukerralla suuren pettymyksen, kun minua ei valittu opiskelemaan. En antanut sen haitata kauaa. Historia on minulle kiinnostuksen ja innoituksen lähde. Sisäänpääsy oli ekalla kerralla pienestä kiinni, mutta en lannistunut. Olin ensimmäisellä lukukerralla opetellut lukutekniikkaa ja kirjoitustaitoja, enkä halunnut että tieto ja taito menisivät hukkaan vaan päätin yrittää uudestaan seuraavana vuonna. Eli teille, jotka haette ensimmäistä kertaa tai niille, jotka haette useampaan kertaan, ei hätää valintakoe ei ole mahdoton. Minullakin oli monta välivuotta ennen kuin päätin edes aloittaa valintakokeisiin opiskelun.

Valintakoetilaisuus jännittää varmasti kaikkia, minua jännitti molemmilla kerroilla. Pieni jännitys ja stressi ovat hyviä: ne pitävät aistit ja mielen kirkkaana. Tärkeintä on keskittyä omaan suoritukseen. Muistan kuinka ensimmäisen tunnin ajan edessä istuva kokelas huojui edestakaisin, niin että koko penkkirivi heilui. Tällaiset häiritsevät tekijät pitää sulkea pois mielestä. On vain sinä ja pääsykoe. Onneksi samainen tyyppi poistui heti ensimmäisen tunnin kuluttua ja rauha palasi penkkiriville. Valintakokeen alussa tulee päähän kohahdus ja ihmetys siitä, että hetkonen mitä tässä pitää vastata. Mutta sitten homma alkaakin sujua ja tulee suuri ilon tunne siitä, kun tietää mistä kirjoittaa. Helppo keino edetä esseevastauksessa ja kirjoittaessa on mennä suoraan asiaan. Ja jos jotakin asiaa ei heti muista, se palautuu yllättävän äkkiä kirjoittaessa mieleen. Opitun asian muistaa.

Valintakokeeseen kannattaa mennä hyvin levänneenä. Viimeisellä viikolla ennen valintakoetta annoin aivojeni levätä. Kävin kirjastossa ja kertailin asioita. Kertasin vielä viimeisenä iltanakin, mutta en antanut itseni vaipua epätoivoon tai huoleen. Matkalla valintakokeeseen kirjoitin vielä bussissa itselleni muistilappuun, miten minun tulisi suoriutua koitoksesta samalla lämmittelin kirjoituskättäni. Kyllä, valintakoe on myös fyysinen suoritus. Menin kokeseen ilman turhaa

hermoilua. Suoritin valintakokeen ilman hötkyilyä, vaikka lopussa minulle tulikin kiire vastata viimeiseen tehtävään. Tehkää koe loppuun, sillä keskeneräisistä tai vajaista vastauksista ei saa tarpeeksi pisteitä ja seuraava yritys on vasta ensi vuonna. Älä lannistu just do it. ;) Muistaakseni olin viimeisiä salista poistuneita. Pääsykokeen jälkeen osallistuin Kronoksen järjestämälle piknille ja annoin puheen sorista ja juttelin valintakokeesta.

Muutama virke valintakoealueesta. Vuodet 1450-1750 ovat ajallisesti käytännössä myöhäiskeskiaika ja uusi aika. Minun valintakoealueeni vuonna 2014 oli 1500-1700 eli melkein sama alue. Kannattaa ensin opiskella laajat aiheet ja sen jälkeen tarkemmin. Hyviä yleisteoksia ovat maailmanhistorian ja Suomen historian pikkujättiläiset. Näistä teoksista kannattaa opetella tärkeimmät asiat, vasta sitten tarttua tarkempiin teoksiin, kuten Otavan suuri maailmanhistoriat ja Zetterbergin Euroopan historia. Valintakoe on myös kirjoittamistaidonnäyte, pelkkä tieto ei riitä, vaan tieto on tuotava vastauspaperille. Hyvän vastauksen antaminen edellyttää kirjoittamistaitoa.

Valintakokeeseen opiskelu oli iso urakka ja kesti pitkään, mutta se kannatti. Muistelen suurella ilolla sitä hetkeä, kun avasin vapisevin käsin kirjeen keittiöni pöydällä. Olin päässyt opiskelemaan.

Heikki Aarva Fuksi 2014

Lopuksi

Toivottavasti opas on tarjonnut hyödyllistä tietoa ja vinkkejä pääsykokeeseen valmistautumiseesi. Pääsykoevalmistautuminen on melkoinen koitos, mutta siitäkin voi selvitä. On myös hyvä muistaa, että muut hakijat ovat samassa tilanteessa. Pääsykokeessa onnistuminen on suoraan verrannollista omaan suoritukseen, joten valmistaudu siis hyvin, muista levätä ja anna pääsykokeessa kaikkesi. Tämän oppaan myötä toivotamme tsemppiä lukemiseen ja menestystä pääsykokeeseen!

Loppuun vielä kannustavia sanoja vanhemmilta historian opiskelijoilta:

"Ei tiedolla, ei taidolla vaan tuurilla"

"Vauhti korjaa virheet"

"Kyllä se siitä"

"90% pääsee läpi...Vai oliko se sittenkin 10% "

"100% sisäänpäässeistä onnistuu pääsykokeessa"

"Jos ei muuten niin "Klingen voimalla" sisään."

"Syksyllä nähdään!"

Aurinkoista kevättä ja lukuintoa toivottaa

Pääsykoeopastiimi ja Kronos ry